

Vår dato
2011-10-26

Vår referanse
AU-MPR-00008

Deres dato
2011-09-14

Deres referanse

1 av 3

Olje- og energidepartementet
v/
Postboks 8148, Dep
0033Oslo

Høringsuttalelse vedr. Forskrift om elsertifikater.

Statoil viser til Olje- og energidepartementets høringsbrev av 14. september vedrørende forskrift om elsertifikater. Statoil vil med dette knytte merknader til forskriftenes virkeområde, sertifikatpliktens omfang, muligheten for å bruke elsertifikater sammen med andre virkemidler, virkningen for raffinerienes konkurransesituasjon og situasjonen for Hammerfest LNG.

Kommentar til § 2, Virkeområdet

Forskriftens §2 angir at den med tilhørende vedlegg gjelder på norsk territorium. Det fremgår av merknaden til § 2 første ledd i Lov om el-sertifikater at lovens virkeområde er norsk land- og sjøterritorium. Det fremgår videre av lovens §2 annet ledd at den i utgangspunktet ikke gjelder på kontinentalsokkelen, og denne fullmakten foreslås ikke benyttet i forskriftsutkastet.

Etter Statoils oppfatning innebærer dette at forbruk av elektrisitet på installasjonene på norsk kontinentalsokkel faller utenfor lovens virkeområde, ettersom nevnte installasjoner befinner seg utenfor grensen for sjøterritoriet (12 n.m.).

Sertifikatpliktens omfang

Det fremgår av § 18 annet ledd i Lov om el-sertifikater at som beregningsrelevant mengde elektrisk energi anses leveranser som nevnt i Stortingets vedtak om avgift på elektrisk kraft § 1 slik det lyder for budsjetterminen 2011. I merknaden til bestemmelsen benyttes passusen "som er omfattet av Stortingets vedtak ..." (vår understreking). Stortingets vedtak om forbruksavgift på elektrisk kraft omfatter elektrisk kraft som leveres her i landet. Dette fremgår av vedtakets § 1 første ledd, og innebærer at elektrisk kraft som leveres til installasjoner på sokkelen er fritatt for el-avgift. Vi legger til grunn at det samme fritaket vil gjelde for elsertifikatpliktens omfang. Elektrisk kraft som leveres annet sted enn her i landet, faller altså utenfor virkeområdet og er dermed ikke avgiftspliktige.

For leveranser som faller innenfor virkeområdet (som leveres her i landet), er det fastsatt unntak i Stortingets vedtak § 2. Disse unntakene er identisk med unntakene i forskriftsutkastets § 19 første ledd.

Statoils syn er at Lov om elsertifikater legger opp til at beregningsrelevant mengde er identisk med det som omfattes av elavgiften, med visse unntak. Når leveranser til sokkelen ikke omfattes av elavgiften, kan de heller ikke inngå i beregningsrelevant mengde etter Lov om elsertifikater.

Kommentar til § 9, Krav til produksjonsanlegget

Sertifikatsystemet er utformet slik at de mest modne, kostnadseffektive teknologiene vil være de som bidrar med ny fornybar energi. Dette er etter Statoils syn en fornuftig måte å bidra til en kostnadseffektiv utbygging av fornybar energi i en større skala.

Flere av produksjonsteknologiene for fornybar energi er i dag umodne med høye produksjonskostnader slik at elsertifikater med dagens ambisjonsnivå ikke vil være tilstrekkelig for å utløse nye prosjekter. Et eksempel på slik teknologi er Statoils satsing på flytende havbasert vindkraft (Hywind). For å få utvikle slike teknologier vil det være behov for betydelig mer støtte enn det det planlagte sertifikatsystemet vil utgjøre. For utvikling av større demonstrasjonsprosjekter vil imidlertid elsertifikater kunne være et viktig bidrag til å realisere slike prosjekter sammen med annen direkte støtte. Eksempelvis kommer ca. 2/3 av inntektene til havbasert vindkraft i Storbritannia som støtte ut over kraftprisen. Statoil har som målsetting å redusere kostnadene slik at havbasert vindkraft på lengre sikt blir lønnsom uten økonomisk støtte.

Enova har bl.a. støtteordninger som er rettet mot prosjekter innen marin fornybar energi. Det er imidlertid Statoils syn at også disse ordningene vil være begrenset i forhold til det som er nødvendig for å utløse slike prosjekter. Statoil ser det som avgjørende for en videre satsing på teknologiutvikling innen fornybar energi at det åpnes for å kunne kombinere sertifikatsystemet med teknologistøtte, så lenge dette gjøres i et svært begrenset omfang og således ikke påvirker investeringsforutsetningene knyttet til sertifikatsystemet på noen avgjørende måte. Elsertifikater vil også kunne bidra til en forlengelse av produksjonsperioden for demonstrasjonsprosjekter for ny teknologi.

Etter vår syn utelukker ikke Lov om elsertifikater og den inngåtte protokollen mellom Norge og Sverige av 8.12.2010 at elsertifikater kan kombineres med andre støtteordninger. I protokollen står det at det er overordnet prinsipp at systemet for elsertifikater bør være en tilstrekkelig støtte. Det står imidlertid også at midlertidig støtte som er gitt i Sverige anses for å være akseptabel da den er begrenset i tid og omfang og slik sett ikke endrer investeringsforutsetningene på en avgjørende måte. Videre står det også fram at eventuell fremtidig støtte til anlegg for fornybar kraftproduksjon ut over elsertifikatsystemet skal fattes i samråd mellom landene. I Lov om elsertifikater er det ikke utelukket at sertifikater kan kombineres med annen støtte, men at Kongen kan avskjære slik rett, jf. Lov om elsertifikater § 8 c) siste ledd.

Muligheten til å kombinere andre støtteordninger med elsertifikater er i utkastet til forskrift om elsertifikater regulert i § 9 hvor det står at produksjonsanlegg må (c) ha betalt tilbake eventuell statlig investeringsstøtte innen 30. april 2012." Det er Statoils forståelse at denne paragrafen viser til tidligere mottatt støtte til utvikling av konvensjonell vindkraftproduksjon og imidlertid ikke omfatter statlig støtte gitt etter denne tidsfristen, til eksempel framtidig teknologistøtte til utvikling av ny fornybar energiteknologi. Slik støtte ser derfor ut til ikke å være omfattet av forskriften.

Etter Statoils syn bør elsertifikatorordningen ikke legge begrensninger på bruk av nye og supplerende virkemidler til å fremme innovasjon og kvalifisere nye løsninger for markedet. Statoil oppfordrer på dette grunnlag til at denne problemstillingen klargjøres i forskriften.

Kommentar til § 19, Beregningsrelevant mengde elektrisk energi

Oljeraffinerier

Forskriftsutkastets § 19 gir noen industrigrener unntak fra sertifikatplikten. Disse unntakene er knyttet til virksomhetenes konkurransemessige sårbarhet, at elektrisitetsbruken representerer en vesentlig kostnad for virksomhetene og tilsynelatende også en harmonisering med de svenske unntaksreglene.

Statoil mener at ut fra et likebehandlingsprinsipp bør det etableres et tilsvarende bransjeunntak for raffinering av petroleumsprodukter.

Raffinering er en meget konkurranseutsatt bransje som de siste årene har hatt en svært lav inntjening. Økte kostnader kan ikke overføres på sluttbruker og representerer derfor en forverring av en allerede anstrengt konkurranseposisjon. De svenske raffineriene er unntatt sertifikatplikt, og tilsvarende bør også gjøres i Norge. Det vises her også til høringsuttalelse fra Norsk Industri.

Raffineringsindustrien har en stor del av sine kostnader knyttet til elforbruk. Også vurdert ut fra kraftintensitet, vil raffineriene med de siste års markedssituasjon ligge høyt. For Mongstad vil dette ligge i området 350 MWh/ MNOK i verdiskaping. Til sammenligning har det svenske regelverket lagt til grunn en kraftintensitet på 190 MWh/ MSEK.

Vår dato
2011-10-26

Vår referanse
AU-MPR-00008

Deres dato
2011-09-14

Deres referanse

3 av 3

Statoil mener derfor at raffinering må unntas fra sertifikatplikten på lik linje med de angitte bransjer i punkt g-i) og slik praksis er i Sverige. Vi foreslår derfor at raffinerivirksomheten unntas i et nytt punkt i forskriftsutkastets § 19 første ledd:

x) brukes til produksjon av raffinerte petroleumsprodukter

Subsidiært kan næringsgruppering 19.2 tilføyes i utkastet § 19 annet ledd.

Det bemerkes at raffinerivirksomheten i Norge består av to anlegg, Mongstad eid av Statoil og Shell og Slagentangen eid av Esso.

Snøhvit/Hammerfest LNG

Etter Statoils syn er ikke forskriftene tydelige på de tilfeller der "offshoreanlegg" av tekniske, miljømessige eller prosjektmessige hensyn er plassert på land. Virksomheten på Melkøya er som det eneste anlegg på norsk territorium underlagt det såkalte "offshoreregimet" når det gjelder avgifter på utslipp (NOx-avgift og CO2-avgift) og beskatning etter petroleumsskatteloven. Når alle de andre installasjonene under dette regimet er unntatt fra sertifikatplikten, taler dette for at anlegget på Melkøya behandles på linje med de andre offshoreinstallasjonene.

Statoil vil derfor foreslå at det innføres et nytt punkt i forskriftsutkastets § 19 første ledd

y) leveres til bruk som gir utslipp som er avgiftspliktig etter Stortingets vedtak om CO2-avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen.

Vårt forslag til forskriftstekst er identisk med unntaket i § 5 bokstav j) i utkastet til Stortingets vedtak om miljøavgifter på mineralske produkter (Statsbudsjettet for 2012). Se omtale i Prop. 1 LS side 96 første spalte annet nye avsnitt, samt utkast til vedtak side 245. Dette unntaket er begrunnet med at virksomheten på Melkøya ble utsatt for en uheldig dobbeltbeskatning, jfr Rundskriv fra Toll- og avgiftsdirektoratet, saksnummer 2010/45275. Det bemerkes at en elsertifikatplikt for Hammerfest LNG vil innebære en kostnad i størrelsesorden 10 ganger dagens elavgift for anlegget.

Generelt om kraftintensiv virksomhet

Avslutningsvis vil vi påpeke at raffinerivirksomhet, olje- og gass terminaler og offshorevirksomhet er industrier med et meget høyt kraftforbruk som ved innføring av elsertifikater vil kunne få en betydelig kostnadsøkning.

Med vennlig-hilsen

Rune Berentsen
VP MPR HSE
Statoil ASA